

NARZEKACZ (1) *sb m*

N pl narz(e)kacze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Mówiący z niechęcią i z niezadowoleniem o wszystkim:

*Szereg: »szemracz, narzekacz«: Cić fą fzemrácze/ nárzekácze [Hi sunt murmuratores querulosi]/
chodzący wedle pożądlności fwych/ á vftá ich mowią nádętości/ dżiwuiący fię ofobam dla pożytku.
WujNT Iudae 16.*

Synonim: szemracz.

DJ